

vel ikke sjældent noget vel skarpe, men mere end een Gang have de ogsaa just som oppositionelle givet Impuls til en videre Diskussion, der var i Sagens Interesse. Jeg tror overhovedet, at jeg uden at gaa for vidt tør hittede, at da han ved Fornevelsesvalget i hans Kreds for ikke ret længe siden blev udelukket fra Thinget, var det ikke blot hans Meningsfæller, men ogsaa hans Modstandere, der beklagede det. Dette være sagt til hans Amindelse.

[Thingets Medlemmer sluttede sig til denne Udtalelse ved at rejse sig.]

Man gif derefter til den første Sag paa Dagsordenen, som var:

Justitsministeren fremsætter Forslag til Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

Justitsministeren (Melleman): Det Lovforslag, jeg herved har den Ære at fremsætte for Thinget, er et Forslag til Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme eller, hvad man ogsaa med eet Ord kunde kalde det, en Epidemilov. Dertil har der jo i lang Tid været Trang, og det har ogsaa været Gjensind for langvarige Forberedelser, navnlig derved, at Sundhedskollegiet har søgt at indhente Oplysninger fra de lokale Læger og paa anden Maade forberede Sagen, men, som det saa ofte gaar med slige Arbejder, hvortil der samles Bidrag, og hvortil man forbereder sig i længere Tid, saaledes er det ogsaa gaaet med dette, nemlig at man først, naar en egentlig Veilighedsaarjag indtræder, afflutter disse Arbejder og kommer frem med et bestemt Resultat. En saadan Veilighedsaarjag har man, som bekendt, jo nu haft derved, at Kolerasygdommen igjen har vruist sig i Europa, og den Mulighed er rykket os nær paa Livet, at den ogsaa kunde vise sig her. Det er altsaa denne ydre Anledning, der har bevirket, at man nu maatte anfse det for særlig ønskeligt at faae et Forslag til en Epidemilov frem og afflutte de langvarige Undersøgelser og Forhandlinger, som ere gaaede forud for denne Sag. Den bestaaende Lovgivning i denne Henseende er meget ufuldkommen. Man kan jo sige, at der kun i de Kjøbstæder og Ladeplasser, hvor der er en Sundhedskommission og en Sundhedsvedtægt, nogenledes foreligger det fornødne Grundlag for at arbejde mod saadanne i Landet selv opstaaende eller ind-

bragte Epidemier, men udenfor disse Kjøbstæder og Ladeplasser, og navnlig paa Landet, savnes jo enhver nærmere Organisation i saa Henseende, og navnlig savnes jo baade en nærmere Bestemmelse af de Autoriteter, som skulle tage Ledelsen af Foranstaltningerne i deres Haand, og ogsaa nærmere Bestemmelse om, hvad Myndighed de skulle have. Det har ikke hidtil frembudt saa overmaade stor Vanskelighed at komme frem alligevel, fordi man gennemgaaende har mødt en god Villie fra Befolkningens Side, men man kan dog ikke ubetinget og alene blive staaende derved. Det er nødvendigt, at der maa gives Midler til at overvinde en mulig fremtrædende Modvirken paa den ene eller den anden Maade. Dertil kommer ogsaa, at de enkelte Lovbestemmelser, vi have haft, ere meget ufuldstændige, hvorfor de ere supplerede ved en Praxis, der tildels finder sit Udtryk i en Mængde spredte Resolutioner og ministerielle Skrivelser, saaledes at det fornødne Kjenstak til gjældende Ret i den Henseende er vanskeligt nok at erhverve. Og saa dette er en yderligere Grund til Ønskeligheden af at faae disse Bestemmelser samlede og fastslaaede i en Lov, og derfor hviler dette Lovforslag ogsaa paa den Forudsætning, at man, dersom det maatte blive til Lov, ganske skulde affstafte de ældre Lovbestemmelser i den Henseende.

Lovforslaget er, som det vil ses, delt i tre Afsnit. Det første Afsnit indeholder for det første Bestemmelser om, hvorledes de Autoriteter, hvem Ledelsen af Foranstaltningerne mod Epidemier skulle betros, skulle organiseres, hvem det skal være, der i saa Henseende skal have den fornødne Myndighed, og i den Henseende er det Grundtanke, at man, for saa vidt angaar Autoriteterne i første Instans, Underautoriteterne eller de lokale Autoriteter, skal holde sig til Sundhedskommissionerne, hvor der er saadanne. Der er nu Sundhedskommissioner i de allerfleste Kjøbstæder og Handelspladser, men der er dog nogle enkelte blandt disse, hvor der ikke er nogen Sundhedsvedtægt eller Sundhedskommission. Paa Landet udenfor Kjøbstæderne er det, som bekendt, kun aldeles undtagelsesvis, at der er Sundhedsvedtægter eller Sundhedskommissioner. Derfor gaar Lovforslaget ud paa at organisere Myndigheder udenfor de Kjøbstæder og Ladeplasser, hvor der er Sundhedskommissioner, og da navnlig for Landets Vedkommende at organisere dem juridisksevis, og over disse Kommissioner stilles der da et Overtilsyn for hvert Amt, idet der nemlig jævnlig vil kunne blive